

Nooit meer alleen

Ook al gaat mijn weg
door een diep dal van duisternis heen,
uw liefde drijft de angst uit in mij.
Ook al loop ik vast,
overvallen door een hevige storm,
ik keer niet om, want U bent nabij.

En ik vrees geen gevaren meer,
met mijn God steeds aan mijn zij.
Voor wie zou ik nog vrezen?
Hij is toch bij mij? Hij is toch bij mij?

Refrein:

Nooit meer, nooit meer alleen,
loop ik door de stormen heen.
Nooit meer, nooit meer alleen,
op de berg of in de dalen.
Nooit meer, nooit meer alleen;
Heer, U laat mij nooit meer alleen.

En ik zie al de glans,
in de verte, van het stralende licht,
dat schijnt voor elk
die volhoudt en wacht. [splits]
Maar tot aan die dag
dat de schepping
wordt bevrijd van de pijn,
is U te kennen al wat ik wil.

En ik vrees geen gevaren meer,
met mijn God steeds aan mijn zij.
Voor wie zou ik nog vrezen?
Hij is toch bij mij? Hij is toch bij mij?

(refrein)

Ja, ik zie al de glans,
in de verte, van het stralende licht.
Maar tot aan die dag
dat de schepping
wordt bevrijd van de pijn,
blijf ik U prijzen, blijf ik U prijzen.

Ja, ik zie al de glans,
in de verte, van het stralende licht.
Maar tot aan die dag
dat de schepping
wordt bevrijd van de pijn,
blijf ik U prijzen, blijf ik U prijzen.

Ned. Tekst. Peter van Essen

© 2005 Thankyou Music. For Benelux: Small Stone Media BV, Holland